

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/792/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112237796
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5112237796.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: F. L., nar. X.XX.XXXX, bytom O., Z. XXXX/X, proti odporkyni: R. O., nar. XX.X.XXXX, bytom O., Y. X, o zaplatenie 634,- Eur, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 4C/36/2013-51 zo dňa 7. mája 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 4C/36/2013-51 zo dňa 7. mája 2014 vo výroku, ktorým bol vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietnutý, a vo výroku o trovách prvostupňového konania potvrdzuje.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

V nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporkyni podľa § 657 a § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 266,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Zároveň týmto rozsudkom uložil odporkyni podľa § 142 ods. 2 O.s.p. povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 187,66 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že medzi účastníkmi na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 20.10.2009 vznikol záväzkovo-právny vzťah. Navrhovateľ prenechal odporkyni ako dlžníčke finančné prostriedky vo výške 3.320,- Eur, a to na dobu jedného roka s úrokom 8% ročne (čo predstavovalo 266,- Eur). Po začatí konania bola požičaná suma v celkovej výške 2.988,- Eur odporkyňou v celom rozsahu navrhovateľovi uhradená, suma 332,- Eur dlžníčka zaplatila ešte pred začatím konania. Navrhovateľ sa preto následne domáhal voči odporkyni zaplatenia len úrokov z pôžičky vo výške 8% ročne v celkovej výške 634,- Eur. Okresný súd ustálil, že úroky patria navrhovateľovi len do momentu splatnosti pôžičky, teda len za obdobie jedného roka, tak ako to bolo dojednané v zmluve. Nárok na priznanie úrokov tak bol dôvodný len do sumy 266,- Eur, vo zvyšnej časti musel byť návrh zamietnutý. K rozhodnutiu o náhrade trov konania okresný súd poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ bol neúspešný v časti uplatneného nároku na zaplatenie 332,- Eur a úroku vo výške 8% ročne zo sumy 332,- Eur od 21.10.2010, keďže uvedená suma bola zaplatená pred začatím konania. V prípade časti dlžnej sumy 2.988,- Eur bol navrhovateľ úspešný, pretože navrhovateľka plnila až v priebehu konania. V prípade uplatnených úrokov bol navrhovateľ úspešný len v časti vyššie spomínanej sumy 266,- Eur. V percentuálnom výpočte prislúcha navrhovateľovi úspech v rozsahu 60,76%.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, a to proti výroku, ktorým bol návrh vo zvyšnej časti zamietnutý a proti výroku o trovách konania. Podľa jeho názoru okresný súd nesprávne posúdil dojednaný úrok 8% ročne tak, že sa vzťahuje len na jeden rok. Vyjadril presvedčenie, že dojednaný úrok z požičanej sumy kompenzuje veriteľovi ujmu, ktorá mu vznikla tým, že s požičanou sumou nemôže až do jej splatenia disponovať, použiť peniaze na vlastné podnikanie, uložiť si danú sumu na úroky v peňažnom ústave, zakúpiť si podielové listy a pod. Pri výklade, ktorý si osvojil okresný súd, dochádza k zvýhodneniu dlžníka, ktorého nič nemotivuje k tomu, aby požičanú sumu čo najskôr vrátil. Takúto koncepciu si účastníci nedohodli pri vzniku pôžičky, ani neskôr. Preto je dôvodné, aby odvolací súd napravil uvedené pochybenie a zmenil rozsudok tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť úroky z dlžnej sumy 2.988,- Eur od 22.10.2010 do 12.6.2013 v sadzbe 8% ročne, čo predstavuje 634,- Eur. Okresný súd nenáležite oprel svoj právny názor o rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Odo 657/2005. Nesúhlasil s posúdením jeho úspechu v konaní. Po skončení dokazovania vo veci a pred vynesením rozhodnutia zostal ním upravený petit návrhu vo výške 2.988,- Eur s príslušenstvom a v tomto celom rozsahu (teda v rozsahu 100%) bol navrhovateľ v konaní úspešný, nebol preto dôvod krátiť trovy konania. Právny záver o čiastočnom úspechu navrhovateľa v konaní by bol správny len v prípade, ak by navrhovateľ neupravil (neznížil) petit návrhu a súd by potom priznal navrhovateľovi len časť z uplatneného nároku. Odvolateľ vyjadril presvedčenie, že uplatnené úroky tvorili v danom prípade len príslušenstvo pohľadávky, ktorá bola predmetom sporu a úspešnosť sa mala viazať len na žalovanú upravenú istinu 2.988,- Eur, ktorú zaplatila odporkyňa až po podaní návrhu dňa 13.6.2013.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok vo výroku, ktorým bol vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietnutý, a vo výroku o trovách prvostupňového konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné zdôrazniť, že navrhovateľ si v konaní uplatnil nárok vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke, a to v rozsahu požičanej istiny a zmluvného úroku (nie úroku z omeškania). Pokiaľ okresný súd v rozsudku ustálil, že vzhľadom na dojednanú dobu požičania finančných prostriedkov patria navrhovateľovi úroky len za tento čas, postupoval správne. Úroky z pôžičky predstavujúce odplatu za požičanie peňazí sú splatné najneskôr spolu s istinou, pokiaľ ich splatnosť nebola dohodnutá v iných termínoch. Okresný súd správne ustálil, že zo zmluvy uzavretej medzi účastníkmi nevyplývalo počítanie úrokov až do doby, kedy bude pôžička zo strany dlžníka skutočne uhradená. Na základe uvedeného bolo preto nutné vychádzať z princípu, že odplata za poskytnuté financie patrí veriteľovi len za dobu ich požičania v zmysle zmluvy; ako sankciu za omeškanie so splácaním mohol účastník využiť inštitút úrokov z omeškania, ktorý je práve motivujúcim faktorom smerujúcim k včasnému splácaniu dlhov.

K rozhodnutiu o náhrade trov konania krajský súd poukazuje na logické a podrobné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, v ktorom súd prvého stupňa náležite rozlíšil jednotlivé plnenia realizované odporkyňou vo vzťahu k pôžičke, resp. na čiastočný neúspech navrhovateľa v konaní. Je zjavné, že navrhovateľ uplatnil v konaní nárok na zaplatenie celej sumy pôžičky vyplývajúcej z uzavretej zmluvy. Odporkyňa však ešte pred začatím konania zaplatila časť tejto pôžičky, a to v sume 332,- Eur, v ktorej časti treba považovať navrhovateľa na účely aplikácie § 142 ods. 2 O.s.p. za neúspešného, a to bez ohľadu na to, že v priebehu konania upravil petit svojho návrhu. Podstatnou totiž bola tá skutočnosť,

že samotný návrh na začatie konania bol podaný aj vo vzťahu k sume, na ktorú nemal účastník už od iniciovania súdneho konania nárok. Navrhovateľ rovnako nebol úspešný v časti úrokov uplatnených za obdobie po uplynutí doby požičania finančných prostriedkov, na čo správne poukázal okresný súd a náležite vyvodil, že uvedené treba zobrať na zreteľ pri posudzovaní otázky náhrady trov konania. Na tomto závere nemôže zmeniť nič fakt, že neúspech sa týkal „len“ príslušenstva pohľadávky.

O trovách odvolacieho rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 (v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V odvolacom konaní nebol navrhovateľ úspešný, odporkyňa si však náhradu trov druhostupňového konania neuplatnila, resp. jej žiadne trovy nevznikli.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.